

Nr 19.

Ankom till riksdagens kansli den 20 mars 1925 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag i anledning av Sveriges anslutning till de internationella konventionerna angående godsbefordring å järnväg samt angående befordring å järnväg av resande och resgods.

Genom en den 6 februari 1925 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 33, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

L a g

i anledning av Sveriges anslutning till de internationella konventionerna angående godsbefordring å järnväg samt angående befordring å järnväg av resande och resgods.

Sedan Vi för Sveriges del anslutit Oss till de uti Bern den 23 oktober 1924 avslutade internationella överenskommelserna angående godsbefordring å järnväg samt angående befordring å järnväg av resande och resgods, förordnas härigenom som följer:

1 §.

I denna lag äro under benämningarna den internationella konventionen angående godsbefordring å järnväg samt den internationella konventionen angående befordring å järnväg av resande och resgods sammanfattade samtliga den 23 oktober 1924 i Bern träffade internationella överenskommelser angående godsbe-
fordring å järnväg samt angående befordring å järnväg av resande och resgods, så ock ändringar eller tillägg, som kunna komma att ske i nämnda överenskommelser.

Med järnväg förstås i denna lag sådant transportföretag inom eller utom
Bihang till riksdagens protokoll 1925. 9 saml. 1 avd. 15 häft. (Nr 19—20.)

riket, å vilket bestämmelserna i de internationella konventionerna angående godsbe-
fordring å järnväg eller angående befordring å järnväg av resande och res-
gods hava avseende.

2 §.

Äger innehavare av utländsk järnväg hos innehavare av svensk järnväg for-
dran, som grundar sig på bestämmelserna i de internationella konventionerna
angående godsbefordring å järnväg eller angående befordring å järnväg av re-
sande och resgods, eller finnes här i riket rullande materiel, som hör till ut-
ländsk järnväg, må sådan fordran eller materiel ej utmätas eller beläggas med
kvarstad, med mindre åtgärden sökes på grund av dom eller beslut av domstol i
den stat, till vilken den utländska järnvägen hör.

Vad nu är stadgat om rullande materiel gäller även all i sådan materiel be-
fintlig, järnvägen tillhörig egendom.

3 §.

Har innehavare av järnväg på grund av bestämmelserna i de internationella
konventionerna angående godsbefordring å järnväg eller angående befordring
å järnväg av resande och resgods utgivit skadestånd, och vill han söka sitt åter
hos innehavare av andra järnvägar, vare, där någon av sistnämnda järnvägar
är belägen här i riket, berättigad att instämma samtliga svarande till den dom-
stol, under vilken den svenska järnvägens innehavare lyder. Äro flera sva-
rande, som lyda under olika domstolar här i riket, stämme käranden till den
av dessa domstolar han helst vill. Mål, som sålunda anhängiggöres, skall i hela
dess vidd genom en dom avgöras.

Ej må i annat fall än nu är sagt tvist om anspråk, som grundas på nämnda
konventioners bestämmelser, anhängiggöras här i riket mot innehavare av ut-
ländsk järnväg.

4 §.

Utländsk domstols beslut, varigenom på grund av bestämmelserna i de in-
ternationella konventionerna angående godsbefordring å järnväg eller angående
befordring å järnväg av resande och resgods någon ålagts betalningsskyldighet
eller annan förpliktelse, må här i riket verkställas, sedan stadfästelse å beslutet
här meddelats.

5 §.

Ansökan om stadfästelse, som i 4 § sägs, skall göras hos Svea hovrätt.

Ej må stadfästelse meddelas utan så är, att enligt de i de internationella
konventionerna angående godsbefordring å järnväg eller angående befordring
å järnväg av resande och resgods stadgade grunder det tillkommit domstol i den
stat, där beslutet meddelats, att målet upptaga, och att, enligt lagen i sagda
stat, beslutet äger laga kraft och vid den tid, då ansökning om stadfästelse
göres, fortfarande får därstädes verkställas.

6 §.

Vad i denna lag är stadgat skall ej utgöra hinder för tillämpning av förordningen den 15 juni 1861 (nr 35) om verkställighet av domar och utslag, meddelade av domstol i konungariket Danmark.

Genom denna lag upphäves lagen den 22 november 1907 (nr 114 s. 1) i anledning av Sveriges anslutning till den internationella godstrafikkonventionen.

Konungen äger förordna, när denna lag skall träda i kraft så ock när den skall upphöra att gälla.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för ifrågavarande lagförslag, får utskottet hänvisa till propositionen jämte därvid fogade protokollsutdrag.

Utskottet har vid granskning av förslaget ej funnit skäl till anmärkning mot detsamma och får alltså hemställa,

att ifrågavarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 20 mars 1925.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Åkerman*, *Hederstierna*, *Jacob Larsson**, *Rogberg*, *Lyberg*, *K. G. Westman**, *Klefbeck* och *P. E. A. Jonsson**;

från andra kammaren: herrar *Lindqvist* i Halmstad*, *af Ekenstam*, *Lindley*, *Leo**, *Söderberg*, *Johansson* i Brånalt och *Johanson* i Huskvarna.

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.